

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 121/10
v Luxemburgu 16. decembra 2010

Rozsudok vo veci C-137/09
Marc Michel Josemans/Burgemeester van Maastricht

Zakázať vstup nerezidentom do holandských „coffee-shopov“ je v súlade s právom Únie

Toto obmedzenie je odôvodnené cieľom smerujúcim k boju proti drogovej turistike a škodlivým vplyvom, ktoré s ňou súvisia, pričom sa tento cieľ spája tak so zachovaním verejného poriadku, ako aj s ochranou zdravia občanov, a to tak v rámci členských štátov, ako aj Únie

V súlade so zákonom z roku 1976 o omamných látkach (Opiumwet 1976) je v Holandsku zakázaná držba, predaj, pestovanie, preprava, výroba, dovoz a vývoz omamných látok vrátane konopy a jej derivátov. Tento štát však, pokiaľ ide o konopu, uplatňuje politiku tolerancie. Táto politika sa prejavuje najmä zriadením coffee-shopov, ktoré sú predovšetkým určené na predaj a konzumáciu tejto drogy, nazývanej „mäkká“. Miestne orgány môžu povoliť coffee-shopy, ak sú dodržané niektoré kritériá. Vo viacerých coffee-shopoch takisto predávajú nealkoholické nápoje a potraviny.

V záujme zníženia drogovej turistiky, dokonca s cieľom zabrániť jej, obecná rada v Maastrichte rozhodnutím z 20. decembra 2005 zaradila kritérium bydliska do všeobecného policajného nariadenia obce a všetkým prevádzkovateľom coffee-shopov tak uložila povinnosť odoprieť vstup do svojich zariadení osobám, ktoré nemajú svoje skutočné bydlisko v Holandsku.

Pán Josemans prevádzkuje v obci Maastricht coffee-shop „Easy Going“. Po tom, čo sa pri dvoch kontrolách zistilo, že bol dvom osobám, ktoré nemajú bydlisko v Holandsku, povolený vstup do predmetného coffee-shopu, Burgemeester van Maastricht (starosta obce Maastricht) nariadením zo 7. septembra 2006 vyhlásil toto zariadenie za dočasne zatvorené.

Pán Josemans podal proti tomuto nariadeniu sťažnosť. Tvrdí, že dotknutá právna úprava vo veci samej nedôvodne zavádza nerovnosť zaobchádzania medzi občanmi Únie, a že, osobitne osobám, ktoré nemajú bydlisko v Holandsku, v rozpore s právom Únie znemožňuje kúpiť si v coffee-shopoch nealkoholické nápoje a potraviny. Za týchto okolností sa Raad van State (Štátna rada), ktorá o spore rozhoduje, obrátila na Súdny dvor.

V prvom rade Súdny dvor pripomína, že škodlivosť omamných látok, vrátane tých na konopnej báze, ako sú kanabinoidy, je vo všeobecnosti uznaná, a že obchodovanie s nimi je zakázané vo všetkých členských štátoch, s výnimkou prísne kontrolovaného predaja s cieľom ich využitia na lekárske alebo vedecké účely. Táto právna situácia je v súlade s jednotlivými medzinárodnými nástrojmi, na ktorých tvorbe členské štáty spolupracovali, alebo ku ktorým pristúpili, ako aj s právom Únie.

Keďže je uvádzanie omamných látok do hospodárskeho a obchodného obehu Únie zakázané, prevádzkovateľ coffee-shopu sa nemôže, pokiaľ ide o činnosť spočívajúcu v predaji konopy, odvolávať na slobody pohybu alebo zásadu zákazu diskriminácie.

Pokiaľ ide o predaj nealkoholických nápojov a potravín v týchto zariadeniach, Burgemeester van Maastricht, ako aj holandská, belgická, nemecká a francúzska vláda tvrdia, že táto činnosť je úplne druhoradá vo vzťahu k predaju konopy a nemôže mať vplyv na vyriešenie sporu.

Súdny dvor s týmto tvrdením nesúhlasí a konštatuje, že prevádzkovatelia sa môžu v tejto súvislosti účinne odvolávať na slobody pohybu.

Podľa Súdného dvora je predaj nealkoholických nápojov a potravín v coffee-shopoch reštauračnou činnosťou. Dotknutá právna úprava musí byť teda preskúmaná so zreteľom na slobodné poskytovanie služieb.

Súdny dvor konštatuje existenciu obmedzenia výkonu tejto slobody, pretože prevádzkovatelia coffee-shopov nie sú oprávnení predávať povolený tovar osobám, ktoré majú bydlisko v iných členských štátoch a tieto osoby nesmú využívať tieto služby.

Toto obmedzenie je však odôvodnené cieľom smerujúcim k boju proti drogovej turistike a škodlivým vplyvom, ktoré s ňou súvisia.

Táto právna úprava totiž vedie k snahe odstrániť škodlivé vplyvy vyvolané veľkým počtom turistov, ktorí majú záujem o kúpu alebo konzumáciu konopy v coffee-shopoch v obci Maastricht. Podľa informácií, ktoré poskytol Burgemeester van Maastricht, štrnásť coffee-shopov priláka približne 10 000 návštevníkov denne a niečo viac ako 3,9 milióna ročne. Z týchto návštevníkov 70 % nemá bydlisko v Holandsku.

Burgemeester van Maastricht a holandská vláda uvádzajú, že problémy súvisiace s predajom „mäkkých“ drog, ktoré v tejto obci vznikajú - rôzne druhy škodlivých vplyvov a kriminalita, ako aj zvýšený počet ilegálneho predaja drog, vrátane „tvrdých“ drog - sa v dôsledku drogovej turistiky zhoršili. Belgická, nemecká a francúzska vláda poukazujú na narúšanie verejného poriadku, ktoré tento fenomén, vrátane nedovoleného vývozu konopy, okrem Holandského kráľovstva, vyvoláva aj v iných členských štátoch, najmä v susediacich štátoch Holandska.

Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že boj proti drogovej turistike a škodlivým vplyvom, ktoré s ňou súvisia, patria do rámca boja proti drogám. Cieľom tohto boja je tak udržanie verejného poriadku, ako aj ochrana zdravia občanov, a to zároveň v rámci členských štátov, ako aj Únie. Tieto ciele predstavujú legitímny záujem, ktorý v zásade odôvodňuje obmedzenie povinností uložených právom Únie, a to aj v kontexte základnej slobody, akou je slobodné poskytovanie služieb.

Súdny dvor zdôrazňuje, že povinnosť odoprieť vstup nerezidentom do coffee-shopov, o akú ide v spore vo veci samej, je opatrením, ktoré podstatne obmedzuje drogovú turistiku a v dôsledku toho znižuje problémy, ktoré táto turistika prináša.

Čo sa týka možnosti prijať menej obmedzujúce opatrenia slobodného poskytovania služieb, Súdny dvor konštatuje, že podľa údajov, ktoré poskytli Burgemeester van Maastricht, ako aj holandská vláda, sa však tieto opatrenia vzhľadom na sledovaný cieľ ukázali nedostatočné a neúčinné.

Pokiaľ ide o možnosť povoliť nerezidentom prístup do coffee-shopov, takže by sa im zakázal predaj konopy, Súdny dvor tvrdí, že nie je možné dôkladne kontrolovať a dohliadať na to, aby tento tovar nebol nerezidentom ponúkaný a ani nimi konzumovaný. Okrem toho sa možno obávať, že takýto prístup podnieti nelegálny predaj alebo predaj konopy nerezidentom zo strany rezidentov v coffee-shopoch.

Navyše Súdny dvor uvádza, že právna úprava v žiadnom prípade nebráni osobe, ktorá nemá bydlisko v Holandsku, aby v obci Maastricht navštívila iné reštauračné zariadenia a konzumovala v nich nealkoholické nápoje alebo potraviny. Podľa holandskej vlády je týchto zariadení viac ako 500.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106